

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 29. november 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rebekka Have Enevold-
sen
Sagsnr.: 2019-0030-2985
Dok.: 1286097

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 211 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 211 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, i lyset af en ny undersøgelse om danskernes selvliv, der er udarbejdet af Statens Serum Institut og Aalborg Universitet, hvoraf det fremgår, at hver femte mand har købt sex, redegøre for ministerens holdning til at forbyde sexkøb i Danmark på linje med i Sverige, og om ministeren vil tage initiativ til at igangsætte et nyt arbejde i Straffelovsrådet om forbud mod sexkøb?”

Svar:

1. Prostitution er et alvorligt socialt problem, der kan have store menneskelige konsekvenser. Jeg er derfor helt enig i, at der skal være politisk fokus på, hvordan dette problem løses, og hvordan vi på den bedste mulige måde kan hjælpe disse mennesker videre til et bedre liv.

Jeg er derfor også meget tilfreds med, at regeringen den 21. november 2019 har indgået en aftale med Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Alternativet og Liberal Alliance om at afsætte 55 mio. kr. i perioden 2020-2023 til en exit-pakke målrettet mennesker i prostitution, der ønsker at forlade prostitutionsmiljøet eller ønsker rådgivning i relation til deres prostitutionserfaringer.

I forhold til et generelt forbud mod købesex er det min opfattelse, at Straffelovrådet i betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser forholdt sig grundigt til spørgsmålet, og jeg mener ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at anmode Straffelovrådet om at tage stilling til dette spørgsmål på ny.

2. Straffelovrådet redegør i betænkning nr. 1534/2012 for retstilstanden i Sverige, der i 1999 som det første land i verden indførte et generelt forbud mod køb af sex, uden at salg af sex var kriminaliseret.

Straffelovrådet henviser i den forbindelse bl.a. til, at det fremgår af betænkning SOU 2010:49 om virkningerne af forbuddet mod køb af sex i Sverige, at forbuddet har medført en halvering af antallet af gadeprostituerede. Ifølge betænkningen er der ikke grundlag for at antage, at forbuddet skulle have gjort sociale indsatser over for prostituerede sværere eller skulle have medført, at prostituerede er mere udsatte for vold. De prostituerede er imidlertid modstandere af forbuddet, fordi forbuddet har forstærket det sociale stigma, der er forbundet med at sælge sex, og fordi de føler sig jagede af politiet og

umyndiggjorte i og med, at deres handlinger tolereres, men deres vilje og valg ikke respekteres.

Sammenfattende er det Straffelovrådets opfattelse, at de mest sandsynlige afledte virkninger af et forbud mod købesex vil være, at det bliver sværere at arbejde som prostitueret. Dels fordi kontakten med kunderne vil skulle foregå under hensyntagen til, at kunderne begår et strafbart forhold, som den prostituerede og kunden har en fælles interesse i at holde skjult, dels fordi nogle kunder vil falde fra. Dette vil kunne have den konsekvens, at en mindre del af de prostituerede stopper som prostituerede, men de prostituerede, der i givet fald stopper af denne grund, må – i hvert fald for hovedpartens vedkommende – antages at være dem, der ikke er blevet tvunget til at arbejde som prostituerede.

Straffelovrådet anfører, at indførelsen af et forbud mod købesex ville kunne begrundes i et generelt synspunkt om, at det i alle tilfælde er stærkt nedværdigende at modtage betaling for sex, og at den, der betaler for sex, derfor begår et overgreb mod den, der modtager betalingen.

Straffelovrådet anfører endvidere, at hvis man har den holdning, at prostitution er et alvorligt socialt problem, fordi størstedelen af de prostituerede er tvunget ud i prostitution af deres livssituation, således at deres erhverv ikke bunder i et reelt frit valg, taler det for et forbud mod købesex, hvis et sådant forbud kan forventes at hjælpe prostituerede ud af prostitution.

Efter Straffelovrådets opfattelse må det imidlertid antages, at et forbud mod købesex næppe kan forventes at ville hjælpe mere end et meget begrænset antal prostituerede ud af prostitution. Langt de fleste prostituerede må således forventes at fortsætte som prostituerede også efter indførelsen af et forbud mod købesex, og disses situation ville ikke være forbedret, men nok snarere forværret, efter en indførelse af et forbud mod købesex.

Straffelovrådet udtaler bl.a. på den baggrund sammenfattende om et forbud mod købesex, jf. betænkningen s. 68:

”Sammenfattende er det på denne baggrund Straffelovrådets opfattelse, at et forbud mod købesex alene vil kunne begrundes ud fra en helt principiel afstandtagen fra køb af sex. Med den eksisterende viden om prostitution i Danmark og oplysningerne om erfaringerne med forbud mod købesex i andre lande er der således efter rådets opfattelse ikke grundlag for at antage, at et forbud mod købesex vil have mærkbare positive konsekvenser i andre henseender end selve den principielle afstandtagen fra køb

af sex, som et strafsanktioneret forbud vil være udtryk for. Tværtimod vil et forbud mod købesex kunne have negative konsekvenser for et antal prostituerede både i form af ringere økonomiske forhold og i form af øget stigmatisering. Straffelovrådet kan på denne baggrund ikke anbefale, at der indføres et sådant generelt forbud mod købesex.”